

SOKÁIG FONTOLGATTUK

Sokáig fontolgattuk magunkban
e tóparti, regényes
búcsú-út kockázatait. Aztán
úgy történt minden, ahogy előre
sejtettük külön-külön. A gyászút
némi kis nászokkal elegyesen
zajlik. Ő kettős védelembe
vonult: múltunkat s jövőjét
tartja maga elé, holott én
nem támadok. Csak oroszlánjaim
morognak fojtottan, miközben
elfordul, szájában altatóval,
de abba a zúrzávarba
nem követik már. Gyönyörű a tó
félholdasan este, reggel kis ködökkel
egy sligovicás erkély magasából.

Reggelenként kapcsolatunk
baljós alakulásáról írott
előző napi versemmel üdíttem —
elismerően bírálgatja, néhány
kitévelt finomíttat még, miközben
elkölti reggelijét, melyet
felhoztam szobánkba. Ilyenkor már
nincs köd a víz fölött és
a nap se süt már — nekem így is tetszik,
őneki kevésbé, a tompa-tükrű tó,
mely belelocsog a felolvasásba,
és napi tervezgetéseinket
kétértelmű kommentárral kíséri.